

Banky v bahně? Ještě hůř. Zlé čísla, o nichž EU mlčí

- CZ24 News | 28. března 2023

EU: Poté, co se v pátek akcie Deutsche Bank propadly o více než 14 %, se vedoucí představitelé Evropské unie a Evropské centrální banky (ECB) snažili uklidnit obavy s tvrzeními, že k nim „není důvod“. Na kurzy devizového trhu však nemělo příliš vliv ani přesvědčování německého kancléře Olafa Scholze a euro před víkendem oslabilo k dolaru přibližně o procento. Ekonom Lukáš Kovanda v té souvislosti upozornil, že vůči švýcarskému franku již euro za dobu své existence ztratilo 38 %. „Vystřízlivění z euro-iluze,“ komentuje číslo. Trh si dle něj prý už uvědomil, že se z Řecka díky euru „přes noc“ Německo nestane.

A view of the European Central Bank (ECB) headquarters in Frankfurt, Germany March 16, 2023. REUTERS/Heiko Becker//File Photo

Vedoucí představitelé Evropské unie a ECB v pátek uklidňovali obavy s tím, že věřitelé v EU mají být dobře kapitalizovaní a likvidní díky zkušenostem, které si vzali po pádu banky Lehman Brothers v roce 2008. „Náš bankovní sektor je odolný a má silnou kapitálovou a likvidní pozici,“ [uvedli podle Reuters](#) představitelé sedmadvacítky v prohlášení na závěr ekonomického zasedání.

Situaci uklidňoval také nizozemský premiér Mark Rutte a tvrdil, že je „velmi nepravděpodobné“, že by se eurozóna ponořila do nové bankovní krize, protože sektor je mnohem silnější než před deseti lety. „To je velmi nepravděpodobné, když se podíváte, jak jsme to v Evropě zorganizovali,“ řekl a navázal tak na německého kancléře Olafa Scholze, jenž označil Deutsche Bank za „velmi ziskovou banku“ a pravil, že tak není důvod k obavám.

Šéfka Evropské centrální banky Christine Lagardeová pak pokračovala v podobném duchu. „Bankovní sektor eurozóny je silný, protože jsme na všechny z nich aplikovali regulační reformy dohodnuté na mezinárodní úrovni po globální finanční krizi,“ řekla Lagardeová dle agentury Reuters a dodala, že je možné počítat s tím, že by ECB v případě potřeby mohla poskytnout systému likviditu.

Že se EU potýká s turbulentní dobou v bankovním sektoru v období velmi vysoké inflace, dle Lagardeové není problém, jelikož prý ECB dokáže prostřednictvím svých nástrojů řešit obojí zároveň. „Náš soubor nástrojů nám umožňuje řešit rizika pro obojí,“ tvrdila šéfka ECB s tím, že je její instituce „odhodlaná“ vrátit inflaci zpět k dvouprocentnímu cíli.

Úrokové sazby se v polovině března zvýšily o 50 bazických bodů a základní úroková sazba tak nyní činí 3,5 procenta a depozitní sazba 3 procenta, a tempo meziročního růstu cen pak [dle Eurostatu](#) v únoru v eurozóně zpomalilo z lednových 8,6 procenta na 8,5 procenta, jednotlivé země eurozóny však pociťují zcela odlišné problémy.

Zatímco zadlužené jižní státy vyhlízejí spíše uvolňování měnové politiky, Pobaltí stále bojuje s velmi vysokou inflací a v Lotyšsku byla s 20,1 procenta inflace vůbec nejvyšší ze všech zemí platících eurem. V Evropské unii pak na tom bylo hůře už jen Maďarsko s inflací 25,8 procenta a Lotyšsko tak překonalo i třetí nejhorší Českou republiku s inflací 18,4 procenta.

Naopak Lucembursko trápí inflace „pouze“ ve výši 4,8 procenta, v Belgii byla v únoru ve výši 5,4 procenta a Španělsko mělo inflaci ve výši 6 procent.

Přestože kvůli zopakování odhodlání ECB pokračovat v boji s inflací prostřednictvím růstu úrokových sazeb, které zaznělo z úst Lagardeové ve středu, euro vůči dolaru [posilovalo](#) a dostalo se na pětidenní maximum, problémy evropských bank zájem o něj opět ochladily.

V pátek euro v souvislosti se zprávami o Deutsche Bank na devizových trzích prudce kleslo a k dolaru ztrácelo asi jedno procento a prodávalo se i za 1,0720 dolaru.

Ekonom Lukáš Kovanda poukázal, že společná evropská měna nyní kvůli obavám o evropské banky nezaznamenala pokles své hodnoty pouze jednorázově. Jak se zmenšuje v posledních letech hodnota eura, ilustroval na švýcarském franku, který v uplynulých týdnech oproti dolaru zaznamenal několik poklesů, za nimiž stála zejména ztráta důvěry v tamější druhou největší banku Credit Suisse, jež musela být nakonec zachráněna větší UBS.

Kovanda upozornil, že za dobu své existence ztratilo euro vůči švýcarskému franku již přes 38 %. „To také není něco, co jsme si přáli. Drželo se jakžtakž do roku 2008. To ovšem byla doba před světovou finanční krizí, před masivním umělým vytvářením stovek miliard nových peněz a konečně a hlavně před tím, než trhy prozřely ze své euro-iluze,“ shrnul.

Období před rokem 2008 tak dle ekonoma není z hlediska porovnání s dneškem příliš relevantní. „Vždyť třeba v polovině ‚nultých let‘ byl úrok na řeckých dluhopisech skoro stejný jako na dluhopisech německých,“ připomíná, že to navíc tehdy bylo bez jakéhokoli podpůrného programu Evropské centrální banky, což je prý z dnešního hlediska „naprosté sci-fi“.

„Ona euro-iluze, jež už se nikdy nevrátí, tkvěla prostě v tom, že trh uvěřil, že země typu Řecka se mohou jen přijetím eura přes noc vlastně stát ‚Německem‘,“ pronesl k projektu evropské společné měny.

To, co nyní spatřujeme, je dle něj jakési vystřízlivění z „euro-iluze“. „Zhruba právě od přelomového roku 2008 trhy z této euro-iluze postupně střízliví, přičemž stále výraznější makroekonomické nerovnováhy, které v té souvislosti vznikají, není s to překrýt právě ani ono masivní vytváření (tištění) nových stovek a stovek miliard nových eur v režii ECB,“ dodal a upozornil tak na kvantitativní uvolňování, ke kterému se v uplynulé dekádě ECB často uchýlovala.

[ZDROJ](#)